

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.30/2013/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év február 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az orgazdaság vétsége és más bűncselekmény miatt **I. r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. január 29. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.58/2013/9. számú ítéletét **I. rendű vádlott** vonatkozásában **helybenhagyja**.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. január 29. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.58/2013/9. számú ítéletével **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő orgazdaság vétségében, ezért önálló katonai büntetésül lefokozásra ítélte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról, továbbá kötelezte az I.r. vádlottat 14.280 forint bűnügyi költség megfizetésére. **II.r. vádlott** bűnösnek mondta ki a Btk. 317. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő folytatólagosan elkövetett sikkasztás vétségében, ezért őt 1 évre próbára bocsátotta. Rendelkezett a II.r. vádlottól lefoglalt tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról, valamint kötelezte ezen vádlottat is a vonatkozásában felmerült 48.880 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész fellebbezést jelentett be az I.r. vádlott terhére annak érdekében, hogy a másodfokú bíróság pénzbüntetést is szabjon ki vele szemben. A II.r. vádlott vonatkozásában három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbezett. A II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, így az elsőfokú bíróság ítélete a II.r. vádlott tekintetében 2013. február 01. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.304/2013/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottal szemben a Btk. 87. § (2) bekezdés e./ pontjának alkalmazásával, a Btk. 38. § (3) bekezdésére is figyelemmel

pénzbüntetést is szabjon ki, mert az I.r. vádlott az ellene folyó büntetőeljárás hatálya alatt követett el újabb bűncselekményt.

A védő az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében részben módosított tartalommal tartotta fenn. Kifogásolta ugyan az elsőfokú bíróság tárgyalásának hangvételt, valamint egyes, az elsőfokú bíróság által az ítélete indokolásában tett következtetéseket is, melyek álláspontja szerint nem felelnek meg a logika szabályainak, azonban elfogadva azt, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott tudattartalma tekintetében mérlegelés alapján tette a megállapítását, a felmentés érdekében tett indítványát már nem tartotta fenn. Indítványozta azonban, hogy a másodfokú bíróság a felülbírálat során az ekkor hatályos törvényt alkalmazza, mert az álláspontja szerint kedvezőbb a védencére. Kifejtette, hogy védencével szemben - mivel annak szolgálati viszonya nem áll fenn - nem lehet katonai büntetést, lefokozást alkalmazni. Kifejtette továbbá, hogy a vádlott-társak cselekményeinek belső arányaira figyelemmel eltúlzott lenne védencével szemben pénzbüntetés kiszabása, ezért elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és vele szemben próbára bocsátás intézkedést alkalmazzon. Másodsorban jóvátételi munka alkalmazására tett indítványt, melyet védelem egy egyházi szervezetnél tudna letölteni.

A katonai ügyész, az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be. 349. § (1) bekezdésben foglaltak alapján azonban mellőzte a felülbírálatot a II.r. vádlott tekintetében, figyelemmel arra, hogy az ő vonatkozásában az ítélet már jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott mind a nyomozás, mind a tárgyalás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. A II.r. vádlott mind a tények tekintetében, mind a bűnösség tekintetében teljes beismerő vallomást tett, és nyomozás során tett vallomása kifejezetten terhelő volt az I.r. vádlott tekintetében is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott tagadásával, és előterjesztett védekezésével szemben a tényállást a II.r. vádlottnak az önmagára, valamint az I.r. vádlottra nézve is terhelő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanúk, elsősorban a cselekményeket felfedő, intézkedő rendőr tanúk vallomásai, a szakértő véleménye, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint az eljárás során lefoglalt tárgyi bizonyítási eszközök alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete 4. oldal 4. bekezdésétől a 9. oldal 1. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú bíróság az ítélete 8. oldal 3. bekezdésében

pontokba szedve, részletesen felsorolta azon okokat, amelyekre figyelemmel a vádlotti védekezés nem fogadható el.

A másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállást az I.r. vádlott személyi körülményei vonatkozásában annyiban egészíti ki a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján, a ... számú határozatára figyelemmel, hogy: „... az I.r. vádlott hivatásos szolgálati viszonyát 2013. február 01-ei hatállyal - méltatlanság megállapítása miatt - felmentéssel megszüntette.” Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A Fővárosi Törvényszék az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I.r. **vádlott** bűnösségét a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő orgazdaság vétségében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta a katonai tanácsnak az ítélete 9. oldalán kifejtett jogi álláspontját. A másodfokú bíróság a felülbírálat során az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazta figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott cselekményét mind az 1978. évi IV. törvény, mind a 2012. évi C. törvény ugyanúgy bűncselekményként határozza meg, és ahhoz azonos büntetési tételt fűz. A védő által hivatkozott értékhatár változás a vádlotti cselekmény minősítését nem érinti. Megállapítható továbbá az is, hogy mind az elkövetéskori, mind a másodfokú elbíráláskori törvény egyaránt lehetővé teszi enyhébb joghátrány alkalmazását. Összességében tehát a felülbírálat idején hatályos büntető törvény enyhébbnek nem tekinthető.

Sem a súlyosításra irányuló ügyészi, sem az enyhítésre irányuló védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor az I.r. vádlottal szemben önálló katonai büntetésül lefokozást szabott ki. A másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását csupán annyiban egészíti ki, hogy ezen büntetés kiszabását a Btk. 129/A. § (1) bekezdésének a./ pontja teszi lehetővé. Az ítéleti belső arányosságra figyelemmel nem indokolt az I.r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása, hiszen a cselekmény kezdeményezője is csak intézkedésben részesült. ... a vádlott szolgálati viszonyát megszüntette, azonban a kialakult, következetes katonai bírói gyakorlat szerint vagyon elleni bűncselekményt elkövető katona rendfokozata nem hagyható meg. A tényállásban írt időben, tehát az elkövetés idején az I.r. vádlott a ... az ellene folyó büntetőeljárás hatálya alatt vagyon elleni bűncselekményt valósított meg. Cselekményével méltatlanná vált arra, hogy rendfokozatot viseljen, ezért vele szemben indokolt a lefokozás kiszabása, mivel az I.r. vádlott felmentésével, szolgálati viszonya megszüntetésével még nem veszítette el a rendfokozatát. Ez a büntetés azonban önmagában is

megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat, tehát sem további büntetés kiszabása, sem ennek enyhítése nem indokolt.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - **I.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2014. február 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r. vádlott** vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

, 2014. február 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő